

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

Poslovni broj: Gž Ovr-645/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Splitu, kao sud drugog stupnja, po sucu tog suda Mihi Mratoviću, kao sucu pojedincu, u ovršnom predmetu ovrhovoditelja M. C., R., OIB:..., zastupana po punomoćniku I. P., odvjetniku u S. G., protiv ovršenika E. Z., H., zastupanog po punomoćniku Ž. Š., odvjetniku u H., odlučujući o žalbi ovršenika protiv rješenja o ovrsi Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Starom Gradu, poslovni broj Ovr-4476/2016 od dana 28. prosinca 2016. dana 13. srpnja 2018.,

riješio je:

Djelomično se odbija žalba ovršenika kao neosnovana, a djelomično se uvažava kao osnovana te se rješenje o ovrsi Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Starom Gradu, poslovni broj Ovr-4476/2016 od dana 28. prosinca 2016., potvrđuje u dijelu pod točkom I. izreke, u kojem je ovrha određena ovlaštenjem ovrhovoditelja da na trošak ovršenika povjeri izvođenje građevinskih radova, uklanjanja prizemnog objekta, zatrpavanja rupe i septičke jame, drugoj osobi – izvođaču sa ukupnom vrijednosti radova u iznosu od 5.000,00 kuna, zatim u dijelu u kojem je naloženo ovršeniku u roku od tri dana po dostavi rješenja na račun suda položiti iznos od 5.000,00 kuna potreban za obavljanje građevinskih radova, te u dijelu pod točkom III. izreke u kojem je ovrhovoditelju određen trošak u iznosu od 1.000,00 kuna, dok se u dijelu pod točkom II. izreke, u kojem je ovrha radi namirenja parničnih troškova ovrhovoditelja u iznosu od 18.422,93 kune zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana 12. lipnja 2014. određena na nekretnini u suvlasništvu ovršenika, rješenje o ovrsi Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Starom Gradu, poslovni broj Ovr-4476/2016 od dana 28. prosinca 2016. godine ukida te se u tom dijelu prijedlog za ovrhu odbacuje.

Obrazloženje

Prvostupanjskim je rješenjem o ovrsi, na temelju ovršne isprave, pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Starom Gradu, poslovni broj P-459/11 od dana 12. lipnja 2014. godine, određena je ovrha ovlaštenjem ovrhovoditelja da na trošak ovršenika povjeri izvođenje građevinskih radova, uklanjanja prizemnog objekta, zatrpavanja rupe i septičke jame, drugoj osobi – izvođaču sa ukupnom vrijednosti radova u iznosu od 5.000,00 kuna. Zatim je naloženo ovršeniku u roku od tri dana po dostavi ovog rješenja na račun suda položiti iznos od 5.000,00 kuna potreban za obavljanje građevinskih radova (točka I. izreke). Točkom II. izreke, a radi namirenja parničnih troškova ovrhovoditelja u iznosu od 18.422,93

kuna zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 12. lipnja 2014. godine, određena je ovrha na ½ dijela prava vlasništva nekretnine označene kao čes. zem. 3796/67 ZU 2157 KO H.. Točkom III. izreke ovrhovoditeljici je određena naknada troškova ovršnog postupka u iznosu od 1.000,00 kuna.

Protiv tog rješenja o ovrsi žali se ovršenik, pobijajući isto u cijelosti zbog svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst i 25/13, 89/14; dalje: ZPP) u vezi članka 21. stavak 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17; dalje: OZ), predlažući ovom sudu pobijano rješenje ukinuti u cijelosti.

Ovrhovoditeljica nije odgovorila na žalbu.

Žalba ovršenika je djelomično osnovana.

Ispitujući pobijano rješenje o ovrsi, sukladno odredbi članka 365. stavak 2. ZPP-a, a u vezi članka 21. stavak 1. OZ-a te sukladno odredbi članka 50. stavak 5. OZ-a, ovaj drugostupanjski sud ne nalazi bitnu povredu odredaba postupka, ali nalazi ostvarenje žalbenog razloga pogrešne primjene materijalnog prava.

Iz stanja spisa proizlazi kako je pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog suda u Starom Gradu, poslovni broj P-459/11 od 12. lipnja 2014., naloženo tuženiku - ovršeniku ukloniti prizemni objekt s krovom na dvije vode, površine 14 m², zatrpati rupu i privremenu septičku jamu, sve to izgrađeno na predmetnom dijelu čest. zem. 827/15 Z.U. 3135 k.o. H.. Također je vidljivo kako je naloženo tuženiku – ovršeniku na ime parničnog troška isplatiti tužiteljici - ovrhovoditeljici iznos od 18.422,93 kune.

U odnosu na točku I. pobijanog rješenja valja navesti kako je odredbom članka 261. stavak 1. OZ-a određeno je da se ovrha radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti i druga osoba provodi tako da sud ovlašćuje ovrhovoditelja da u određenom roku na trošak ovršenika povjeri drugoj osobi da tu radnju obavi ili da je obavi on sam.

Budući da je ovrhovoditeljčin prijedlog u skladu sa citiranim člankom 261. stavak 1. OZ-a, pravilno je postupio prvostupanjski sud kada je pobijanim rješenjem odredio predloženu ovrhu i riješio kao pod točkom I. izreke.

Također, odluka o trošku je pravilno donesena sukladno članku 14. OZ-a.

Žalitelj u žalbi protiv točke I. pobijanog rješenja u bitnom ističe razloge koji se tiču valjanosti ovršne isprave. Smatra kako je ugovor kojim je ovrhovoditeljica stekla pravo vlasništva predmetne nekretnine nepostojeći i bez pravog učinka. Ističe kako je pred prvostupanjskim sudom pokrenuo postupak radi ponavljanja postupka iz kojeg ovršna isprava potječe te postupak radi utvrđenja ništetnim ugovora kojim je ovrhovoditeljica izvršila upis prava vlasništva predmetne nekretnine.

U odnosu na te žalbene navode, za odgovoriti je da je sud u ovršnom postupku vezan načelom strogog formalnog legaliteta, slijedom čega prilikom donošenja rješenja o ovrsi nije ovlašten upuštati se u razmatranje konkretne materijalne zakonitosti i pravilnosti ovršne isprave, već je vezan rezultatima prethodnih postupaka iz kojih potječe ovršna isprava te

postupati u određivanju i provođenju ovrhe sve dok potvrde pravomoćnosti i ovršnosti ovršne isprave ne budu pravomoćno ukinute.

Međutim, odlučujući o točki II. izreke pobijanog rješenja potrebno je navesti sljedeće;

Prema odredbi iz članka 80. OZ-a, ovrha na nekretnini provodi se zabilježbom ovrhe u zemljišnoj knjizi, utvrđenjem vrijednosti nekretnine, prodajom nekretnine i namirenjem ovrhovoditelja iz iznosa dobivenog prodajom, a odredbom iz članka 82. stavak 1. OZ-a određeno je da je uz prijedlog za ovrhu na nekretnini ovrhovoditelj dužan podnijeti izvadak iz zemljišne knjige kao dokaz o tome da je nekretnina upisana kao vlasništvo ovršenika.

Prema ustaljenoj praksi Županijskog suda u Splitu, prikaz z.k. uložka – neslužbena kopija, a koji je preuzet sa stranice Ministarstva Republike Hrvatske nije izvadak iz zemljišne knjige u smislu odredbi članka 82. stavak 1. OZ-a.

Kako je ovrhovoditelj uz prijedlog za ovrhu na nekretnini dužan podnijeti izvadak iz zemljišne knjige, kao dokaz o vlasništvu na nekretnini te kako taj dokaz nije dostavljen uz prijedlog za ovrhu, to je primjenom odredbe članka 39. stavak 3. OZ-a u vezi s člankom 82. OZ-a prijedlog ovrhovoditeljice u dijelu u kojem traži određivanje ovrhe na nekretnini u suvlasništvu ovršenika valjalo odbaciti.

Također, za napomenuti je kako izvadak iz zemljišnih knjiga, koji je uz prijedlog za ovrhu priložila ovrhovoditeljica ne predstavlja elektronički zapis generiran iz službenih evidencija u smislu odredbe članka 15. Uredbe o organizacijskim i tehničkim standardima za povezivanje na državnu informacijsku infrastrukturu ("Narodne novine", broj: 60/17).

Slijedom svega navedenoga, sukladno odredbi članka 380. točka 3. ZPP-a, u vezi sa člankom 21. stavak 1. OZ-a riješeno je kao u izreci.

U Splitu, 13. srpnja 2018.

Sudac:

Miho Mratović, v. r.